

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

(דף טז ע"א) ומצוייר בכרסיא, ו' שית הרגין לכרסיא, ס' שתין גלגלוי הכרסיא, דאתון דאורייתא
אתמר בהון אין מוקדם ומאוחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא
לחכימי לפא אתמסר.

דבר אחר והמשפלים זיהרו, אלין אינון אתון, דההו לון שכל לאעלא קדם מלפא, כל חד על
תקונו, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמואלא תשר"י, ודא איהו
בראשית ב' תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו
דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון כסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יפנה (תהלים פט
ג), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומנייהו כסדרן, לא בעא קודשא בריה הוא למברי בהון
עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמואלא וברא בהון עלמא.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשר"ר מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמיה, וברא בהון עלמא, בגין
דיתקנים בניינא, ואינון אב"י תשר"ה, אב"י א"שר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש'
שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחל אלא באת ב', בגין דאיהו בנין אב,
בניינא דעלמא, ובה שארי למתחל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, פמה דאת אמר (תהלים קמז ב)
בניה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בניו בו (שם קכז א), ובניינא דאורייתא
ודעלמא באת ב' עתידה למבני, ועלה קיימא עלמא, ובההוא זמנא דאתבניאת פאלו בההוא
זמנא יתברי עלמא ויתבני, ודא בראשית ברא אלהים, אבל פד חרב בית ראשון פאלו הנה
עלמא תהו ובהו, ודא איהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהים יהי אור, בגין
דכל אתון גהירין בה, ואף על גב דאור הוא א, אור דיליה דנהרא בה ב פחמש גהורין דאינון
ה' עלאה דשמוא קדישא.

ג עמודא דסמיה ביתא, דאיהו גמילות חסדים טובים, איהו סמיה לד דאיהו דל"ת, ובאן אתר
סמיה לה בגלותא, א' סמיה ונהיר לב', ג' גמיל חסד עם ד', ובמאי, ג' איהי גלגל, ובה כל אתון
מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא, הדא הוא דכתיב (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים פתרשיש,
מאי פתרשיש אלא בתרי שש, ואינון בתרין דרועין גדולה גבורה, דבהון שרי אורייתא בב',
ובהון שית פרקין, דאינון ו' אתון בראשית, דכלילן בעמודא דאמצעיתא דאיהו ו', ועליה
אתמר (דברים לג כא) וירא ראשית לו, לו לאת ו', פי שם חלקת מחוקק ספון.

ד דלת דביתא דירושלים, ו עמודא דסמיה לדלת (ג"א לב'), ואיהי דלת דתרין תרעין, דאתמר בהון
(תהלים קיח ט) פתחו לי שערי צדק, ובגין דא אית לדלת תרין גגין, ואינון תרין דרועין, פלא ו'
דאינון שית פרקין, איהי דלת ודא איהו (שם קיג ו) דלותי ולי יהושיע, ואת ד' איהי דרועא דאית
ביה תרין אמין, ה שלימו דתרין דרועין וגופא דאיהי כללא דתלת אבהן, ו' יהודא שלימו דאת
ד' דאיהי סיהרא.

כד נהיר בה אתמר בה (ישעיהו ל כו) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹמֶה, וְאֹרֶךְ הַחֹמֶה יִהְיֶה שְׁבַע־עֶתִים
כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עַת הַיָּמִים, וְדָא שְׁלִימוֹ דַּחֻמָּה וְסִיחְרָא דְאִינוּן ה"ה, בְּגִין דְּאִיהוּ ז' כְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא
אִיהוּ זְכוֹר וְשְׁמוֹר, זְכוֹר מִסְטָרָא דְה' עֲלָאָה, שְׁמוֹר מִסְטָרָא דְה' תַּתָּאָה.

ח אית לה תלת גגין, ואינון ו' ו' ו' ו' דכלילין ב"ח"י עלמין, ח' איהי מפשר חלמין טבין בט', והא
אוקמוהו חלמא טבא מסטרא דאת ט', דאיהי סחור לה, פמה דאוקמוהו חלמא טבא חזית, ודאי
מתמן קא אתנא, בגין דאת ט' איהי ספירה תשיעאה מעילא לתתא, ח' ספירה תמינאה מתתא
לעילא, ח' (דף טז ע"ב) מסטרא דאת א', י' ספירה עשיראה, עשירית האיפה, כד נחית ח' לגבה
אתעבדת ח"י, ואת י' כד סלקא בב' אתקריאת פתר עלאה, ועליה אתמר פתר יתנו לה, יהו"ה
אלהינו אבא ואימא, מלאכים המוני מעלה אלין נשמתין דאינון מלאכים מסטרא דמלכות, יחד
כלם קדושה לה ישלשו, קדושה ודאי איהי שכינתא, לה ישלשו אינון תלת אבהן דאינון קדוש
קדוש קדוש, יהו"ה צבאות מאי צבאות אלין תרין נביאי קשוט, מלא כל דא צדיק, הארץ כבודו
דא שכינתא דאיהי קדושה, דעלה אתמר אין קדושה פחות מעשרה, ודא איהו כ' פתר.

ל, ויחלום והנה סלם מצב ארצה (בראשית כח יב). דא שכינתא תתאה, וראשו מגיע השמימה דא
שכינתא עלאה, והנה מלאכי אלהים דא מ', עולים בל' ויורדים בג', דאתמר בה (ישעיה יב) אִיךְ
נִפְלְתָה מִשָּׁמַיִם הַיִּלָּל בֶּן שָׁחַר, אֲתָמַר בֵּיהּ וַיִּזְרְדִים בּוֹ.

אבל בס', בה סלקין, בגין דאיהי ס'נה, איהי ס'לם לסלקא בל', ע בה מסתפל וביה מצפה,
ורא דמלה וכל עין לה תצפה, פ, בה כל לשון לה תשבת, בזמנא דסליק לאתריה, וכי בען לא
משבחין ליה כל לשון, לא, עד דיתקיים קרא (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהו"ה לְמִלְחָה, לְמִלְחָה וְדָאִי בָּאת ל',
ובהווא זמנא יתקיים כל פה וכל לשון יתנו הדר למלכותה.

צ ביהווא זמנא אתמר בה (משלי יד לד) צִדְקָה תְרוֹמֵם גּוֹי, וְלִית צִדְקָה אֵלָא צְלוּתָא הָא אוקמוהו,
ואיהי אימא עלאה דנחתא לגבי צדק ואתעבדת צדקה, ואתכליל י"ה פתרויהו בצדיק וצדקה,
ק ביהווא זמנא יסלקון ליה קלין דצלותין קלין דאורייתא, ובהווא זמנא יהא הקול קול יעקב.
ר ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן (ישעיה מא כז). ש בה שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהו"ה ורפאתיו (שם נז יט), לרחוק שנתקרב, דקרוב קרוב (נ"א דרחוק רחוק) הנה. ת בה (איכה ד כב)
תם עונן בת ציון, לא יוסיף להגלותה.